

VÝSTŘÍŽEK Z TISKU

TÝDENÍK KROMĚŘIŽSKA

30. 1. 2001

ze dne:

VÝSTŘÍŽEK Z TISKU

TÝDENÍK KROMĚŘIŽSKA

30. 1. 2001

ze dne:

Zákon o chovu psů

Účelem zákona je upravit „podmínky chovu a držení psů, stanovit podmínky pro vlastnictví a držení těch psů, kteří pro své biologické nebo jiné vlastnosti mohou být nebezpečnými pro člověka a jiné živočichy.“

Pro účely tohoto zákona se vymezuje kategorie „psů nebezpečných“ (osm vyjmenovaných plemen a jejich kříženci), „psů, kteří pokousali“ člověka nebo zvíře aniž by k tomu byli vyprovokováni a „psi zvláštní“ (lovecký, slepecký, zdravotnický a služební). Za nebezpečného psa se považuje jedinec, který je křížený nebo čistokrevný příslušník plemene: americký stafordšířský teriér, stafordšířský bulteriér, bulteriér, argentinská doga, brazilská fila, dobrman, rhodéský ridgeback, rotvajler. Za nebezpečného psa se považuje i jedinec, který je křížený nebo čistokrevný příslušník skupiny psů, která je obecně známa jako pitbulteriér. Navrhuje se, aby pro chov „nebezpečného psa“ byla povinnost mít povolení příslušného obecního úřadu. Toto povolení se vydává na jeden rok majiteli, který dosáhl plnoletosti, je bezúhonný, nebyl mu pes v minulosti odebrán např. z důvodu týrání, pokud má potřebné znalosti a podmínky pro takový chov. Navrhuje se zřídit centrální a místní evidenci psů. Každý pes by pak měl být evidován pod svým číslem. V evidenci by bylo uvedeno datum narození psa, jméno a adresa vlastníka, splnění poplatkové povinnosti, plemeno psa, zda pes někoho pokousal, údaj o očkování, u „nebezpečného psa“ datum povolení chovu. Žádost o zápis do evidence je vlastník povinen podat do 4 měsíců od narození psa v místě trvalého bydliště. Při zápisu do evidence je vlastníkovi vydána identifikační známka, kterou pes musí být označen při pohybu mimo pozemek vlastníka. Navrhuje se, aby v okruhu do 200 metrů od budovy byla povinnost pro psa mít náhubek a vodítko. Obec by měla mít pravomoc vymezit místa, kde je volný pohyb psů přímo povolen a nebo naopak zakázán. Ten, kdo psa na veřejném prostranství vede, je povinen odstranit jeho výkaly.

Pokud vlastník psa nebo ten, který ho vede neplní požadavky dané zákonem, pak se na něj bude vztahovat ustanovení o přestupcích a to znamená uložení pokut, nebo nová

ustanovení trestního zákona tak, jak návrh uvádí.

S kolegy Kořistkou (US) a Zárubou (ODS), jsme se pustili do předlohy tohoto zákona, rozhodně ne pro nedostatek práce. Ohlas, jaký zákon vzbudil, nás přesvědčuje, že je to téma žhavé, které občany zajímá. Chovatelé, zejména plemen označených jako nebezpečná, se bouří. Argumentují tím, že nejsou nebezpečná plemena, ale jsou nebezpeční jedinci. Ani mně se nelíbí, že se nám nepodařilo najít jiný výraz, než, který používá legislativa v zahraničí. Například ve Francii jsou tito psi označeni jako „útoční“. Uvědomuji si, že takto označujeme všechny psy určitého plemene, i když budou dobře vycvičení a budou hodní. Předem tak mohou být svým okolím vnímáni jako „nebezpeční“. Návrh zákona obsahuje mnoho dalších sporných ustanovení. Jsem si vědoma rozporných reakcí a otázek, které zákon vzbuzuje. Východiskem pro moje úvahy byla skutečnost, že jen za posledních devět měsíců je evidováno 17 356 zranění způsobených psem, že majitelé psů se většinou nezajímají o odpad, který na veřejných prostranstvích zanechávají, že stoupá obliba plemen, která mají vyšší nároky na chov. Z dostupných statistických údajů plyne, že v populaci psů je asi 2 %, těch, které označujeme jako „nebezpeční“. Přitom na počtu poranění se tito psi podílí asi 10 %.

Návrh zákona žádné psy nezakazuje, neomezuje jejich chov, ale dává podmínky chovu pro vlastníky psů. Víím, že pes je odkázaný na svého pána. Taky si myslím, že si pes zaslouží pána, který se o něj umí starat. Tento zákon má tedy vést majitele psů k zodpovědnosti. Některá navržená omezení vidím jako příliš tvrdá. Společně s odbornou veřejností budeme hledat řešení, které umožní zákon dodržovat a nepovede k jeho obcházení. Prostor pro diskusi nad návrhem zákona považuji za otevřený. Je to nabídka pro občany i pro poslance.

Michaela Šojdřová
poslankyně za KDU-ČSL v PS P ČR

Následkům nezvládnutého chovu a držení psů se věnuje návrh zákona místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Petry Buzkové

Vzhledem k tomu jakou pozornost vzbudil poslanecký návrh zákona o chovu psů, chtěla bych upozornit na jiný návrh, který předložila paní místopředsedkyně PS Petra Buzková. Její návrh se týká novelizace trestního zákona a zákona na ochranu zvířat proti týrání. Předkladatelka svým návrhem reaguje na množící se útoky proti životu a zdraví člověka.

Snaží se nalézt řešení ve zpřesnění trestněprávní odpovědnosti člověka za chování zvířete a jím způsobené následky. Rozšiřuje stávající text § 9, odst. 2, trestního zákona v tom, že pachatelstvím trestného činu se rozumí nejen přímé jednání pachatele, ale i jednání tzv. živého nástroje v jeho rukou. V zákoně se nově definuje živý nástroj, kterým se rozumí osoba, zvíře, nebo jiný živý organismus. V podstatě se jedná o výslovné uvedení do zákona toho, co bylo dosud ponecháno výkladům soudů, tedy, že člověk sám přímo odpovídá za chování zvířete, které drží.

Ve druhé části návrh novelizuje zákon na ochranu zvířat proti týrání a to tak, že chovatelé nebezpečného druhu zvířat ukládá povinnost kdykoli se prokázat povolením příslušného státního orgánu. V trestním zákoně zavádí novou

skutkovou podstatu trestného činu a to chov či držení jedince nebezpečného druhu zvířat bez povolení. Takový chovatel může být potrestán odnětím svobody až na jeden rok, zákazem činnosti, peněžitým trestem nebo propadnutím věci. Již dnes zákon na ochranu zvířat proti týrání ukládá chovatelům nebezpečného druhu zvířat mít povolení veterinární správy. Nebezpečné druhy zvířat jsou vyjmenovány ve vyhlášce Ministerstva zemědělství č. 75/1996 Sb. Pes mezi těmito druhy vyjmenován není.

Za významné považuji to, že jsou předloženy dva návrhy, které se odlišným způsobem snaží řešit totéž. Předpokládám, že se oba návrhy budou projednávat společně a že nalezneme přijatelné řešení.

Michaela Šojdřová
Poslankyně za KDU-ČSL v PS P ČR